

Nacionalizam je oruđe za izrabljivanje

Nacionalizam, kao ideološka i politička priča, nastao je krajem 17. stoljeća. U tom periodu politička, ekonomска, intelektualna i znanstvena otkrića, preispitivanja i podjele diljem svijeta nametnule su pojavu novih saznanja i previranja unutar strukture feudalne Europe kao „superiornog“ kontinenta. Prisjetite se prosvjetiteljstva, Francuske, Grčke, Američke i industrijske revolucije, Napoleona, pokreta oslobođenja u Latinskoj Americi ili Balkanskih ratova. Bilo je to vrijeme u kojem se buržoazija uzdizala - društvena klasa većih, srednjih i manjih kapitalista koji posjeduju sredstva proizvodnje („faktori proizvodnje“ u Marxovoj analizi), te izrabljuju rad.

Ta nova klasa ima ideološki predznak, spoj ekonomskog liberalizma i nacionalne ideje. Buržoazija dominira u društvenom natjecanju, nameće svoje vrijednosti, svoje zakone, svoju perspektivu. Okuplja se pod stijegom nacionalizma i kapitalističkog načina organiziranja proizvodnje, u svom konfliktu sa feudalizmom, velikim imperijima i autoritarnim monarhijama s jedne strane, te kmetovima i također rastućom radničkom klasom – s druge strane.

Buržoazija samu sebe izjednačava s nastankom država-nacija, čime se služi kako bi opravdala ili čak učinila svetom svoju klasnu moć, te kako bi istu i zadržala. Ona koristi nacionalizam kao ideološku i političku bazu za stvaranje nacije-države, a ujedno i kao moralno opravdanje za rat. Ona pažljivo izvlači iz povijesti elemente koje pretvara u laži, i to laži koje se koriste protiv svih ostalih. „*Da bi nacija postala, najvažnije je izmjeniti nečiju povijest. Većina nacija-država vjeruje u svoje pradavno porijeklo, povjesnu bazu koja im pomaže stvoriti nacionalni identitet i ponos. Ipak, malo je država koje su nastale prije 19. stoljeća.*“ (Hobsbawm, britanski povjesničar)

Isječak iz „Nationalism and its use by the greek state“

(Anarchy campaign for International Solidarity: 3 bridges & Rosa Nera Squat)

Prijevod i prilagodba: Mreža anarhističkih Riječkih